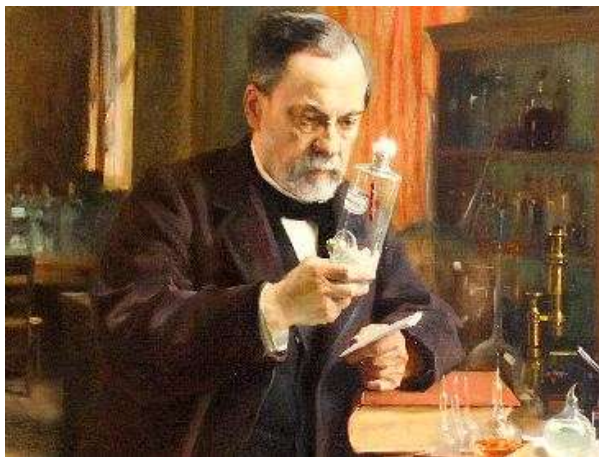

Louis Pasteur

Znani francoski mikrobiolog in kemik se je rodil 27. decembra 1822 v katoliški družini v mestecu Dole. Bil je tretji otrok strojarja Jeana-Josepha Pasteura in Jeanne-Etiennette Roqui. Družina se je leta 1827 preselila v mesto Arbois, kjer je začel obiskovati osnovno šolo leta 1831. Nad šolo najprej ni bil navdušen, raje je risal, nato pa mu je znanost postala všeč in se ji je popolnoma posvetil.

Njegova najzgodnejša dela so bila s področja kemije in kristalografije. Ukvarjal se je s kristali vinske kisline. S svojimi odkritji je pričel novo obdobje v zgodovini medicine. Širši javnosti je najbolj znan po postopku, imenovanem pasterizacija, s katerim je ljudem pokazal, kako se prepreči kvarjenje vina in mleka (menda naj bi rešil francosko vinsko industrijo). Skupaj z Martinusom Beijerinckom, Ferdinandom Cohnom in Robertom Kochom sodi med glavne utemeljitelje mikrobiologije. Tudi na področju kemije so zelo znana njegova odkritja, najbolj opazna je asimetrija kristalov. Pasteur je tudi prvi razvil cepivo proti virusu stekline. V zgodovino se je zapisal z zgodbo o zdravljenju devetletnega dečka, potem ko ga je ugriznil stekel pes. Za dečka je Pasteur tvegalo svoje delo, saj ni imel zdravniške licence in bi za ogrožanje dečkovega življenja bil lahko tudi obsojen.

Leta 1848, ko je postal profesor kemije na univerzi v Strabourgu, je spoznal Marie Laurent, hčerko rektorja univerze. Leto kasneje sta se poročila in imela pet otrok, od katerih pa sta samo dva preživela otroško dobo, kar je Louisa samo spodbudilo, da bi našel in odpravil vzroke za nalezljive bolezni.

Kot človek je bil prijazen in ljubezniv. Vse skozi je bil nesebičen, gorel je za znanost in zanjo delal na vso moč. Nekoč je dejal: »Zdi se mi, da bi nekaj ukradel, če bi dan preživel v brezdelju.« Ni bil učenjak tiste vrste, ki bi bil učen sam zase; izobrazba mu je bila pripomoček, da je koristil človeštvu. Česar ni mogel razumeti je bila nesposobnost znanstvenikov, da bi v svetu okrog nas prepoznali obstoj Stvarnika. Zelo blizu mu je bil sveti Vincenc Pavelski, katerega delo je imelo prav tako opravka z lajšanjem trpljenja otrok. Umrl je 28. septembra 1895 blizu Pariza zaradi komplikacij po številnih srčnih kapeh z rožnim vencem v rokah. Zaradi priljubljenosti so ga pokopali v katedrali Notre Dame, kasneje pa so njegove posmrtno ostanke prenesli v Pasteurjev inštitut v Parizu, kjer je pokopana tudi njegova žena, ki je umrla za njim.